

Цахнев В. Ю.

ст. гр. ОМОм-11,

Науковий керівник: Жукевич С. М., к.е.н, доцент,
кафедра обліку у державному секторі економіки та сфері послуг,
Тернопільський національний економічний університет,
м. Тернопіль, Україна

ОРГАНІЗАЦІЯ АУДИТУ НА МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ

Аудиторська діяльність на міжнародному рівні регулюється Комітетом з міжнародної аудиторської практики (КМАП). Він оприлюднює Міжнародні стандарти аудиту (МСА) та положення про аудит та супутні аудиту послуги з метою встановлення на міжнародному рівні єдиної аудиторської практики. Стандарти аудиту – це єдині вимоги щодо порядку здійснення, оформлення, оцінки достовірності інформації, кваліфікації, а також регламентації надання окремих супутніх послуг та підготовки результатів аудиту.

Міжнародні стандарти аудиту мають таку структуру:

1. Суцільні положення;
2. Основні поняття і визначення, що використовуються в стандарті;
3. Суть стандарту;
4. Практичне доповнення.

У кожній країні аудит в тій чи іншій мірі налаштовується місцевими нормативними актами. Вони можуть мати потужність закону або положень, які розробляються органами регулювання або професійними організаціями окремої країни. За своєю формою та змістом Національні нормативи аудиту і супутніх йому послуг, що прийняті в багатьох країнах є різними. Якщо Національні стандарти відрізняються або суперечать Міжнародним стандартам аудиту за деякими його аспектами, то організації – члени Міжнародної федерації бухгалтерів (МФБ) мають керуватися зобов'язаннями федерації, які передбачені Кодексом МФБ. Кодексом МФБ передбачено, що організації-члени МФБ повинні дотримуватись принципів діяльності МФБ та включати до своїх національних стандартів аудиту ті принципи, на яких базуються Міжнародні нормативи аудиту, що розроблені МФБ.

Країнам, які є членами МФБ, дозволено приймати Міжнародні нормативи аудиту за національні нормативи на основі поданої заяви, розробленої КМАП.

Аудиторська діяльність в Україні налаштовується Законом України «Про аудиторську діяльність» від 14.09.2006 р., Стандартами аудиту та Кодексом етики професійних бухгалтерів, положеннями Аудиторської палати України та іншими нормативно-правовими актами. В Україні до 31.12.1998 р. діяли непостійні національні нормативи аудиту. Починаючи з 1.01.1999 р. було введено в дію 32 Національні нормативи аудиту, які мали таку класифікацію (табл. 1).

Таблиця 1

Національні нормативи аудиту

1-2	«Вступний матеріал»
3-8	«Відповідальність»
9-11	«Планування»
12-13	«Внутрішній контроль»
14-22	«Аудиторські докази»
23-25	«Використання роботи інших фахівців»
26-27	«Аудиторські висновки та звіти»
28-29	«Окремі вимоги до аудиторських висновків та звітів»
30-32	«Нормативи, які регулюють спеціальні умови проведення аудиту»

За рішенням Аудиторської палати України від 18.04.2003 р. № 122 в якості Національних стандартів були прийняті Міжнародні Стандарти аудиту та етики Міжнародної федерації бухгалтерів.

Для регулювання питань, які не визначені законодавчо, Аудиторська палата України розробляє окремі положення (наприклад, Положення про сертифікацію аудиторів № 16 від 19.11.2002 р., Положення про постійне обов'язкове удосконалення професійних знань аудиторів України від 23.04.2002 р. № 109 тощо) та інструкції.

Важливу функцію відіграють і внутрішньофірмові стандарти аудиту – способи, принципи, методи та прийоми, які опрацьовуються, затверджуються й використовуються визначеною аудиторською фірмою для надання аудиторських послуг та упорядкованості документального оформлення результатів перевірки з метою вдосконалення організації праці аудиторів, контролю за виконанням проведених процедур, підняття якості надання аудиторських послуг та репутації аудиторської фірми.

Список використаних джерел

1. Головач В. В. Відповідальність аудиторів / В. Головач // Аудитор України. – 2012. – № 5. – С. 48–59.
2. Гуцаленко Л. В. Аудит в Україні: розвиток, проблеми та шляхи їх вирішення / Л. В. Гуцаленко, Н. В. Пришляк // Інноваційна економіка : Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – 2011. – № 1. – С. 97–101.
3. Петрик О. А. Теоретичні засади розвитку національної системи аудиту України / О. А. Петрик, Г. М. Давидов // Аудитор України. – 2012. – № 10. – С. 16–21.
4. Редько О. Ю. Якість аудиторських послуг: філософія та міфологія / О. Редько // Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. – № 1. – С. 46–54.

Черешнюк О. М.

к.е.н., старший викладач

кафедра аудиту, ревізії та аналізу

Тернопільський національний економічний університет,

м. Тернопіль, Україна

АУДИТ ЕФЕКТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Основою ефективного управління діяльністю підприємства є наявність достатніх та достовірних інформаційних ресурсів, сформованих на основі обґрунтованого системного підходу, а надати необхідну інформацію призначена система обліку, яка охоплює фінансову, управлінську і стратегічну підсистеми. Відтак виникає об'єктивна необхідність проведення аудиту ефективності інноваційної діяльності, як одного з процесів контролю роботи підприємства. При цьому доцільно додатково враховувати особливості сприяння проведення аудиту ефективності інновацій з боку держави, враховуючи галузеві особливості підприємства і його управлінського апарату. Отже, постає питання, як сформувані у належному обсязі облікові та аналітичні ресурси для проведення аудиту ефективності інноваційної діяльності з метою підвищення рівня управління діяльністю підприємства загалом. Оскільки від реалізації інновацій залежить подальше функціонування підприємства, утримання конкурентних позицій на ринку, пошук нових клієнтів та, як результат, збільшення економічних вигод, то дослідження їх ефективного впровадження є одним з ключових моментів контролю за реалізацію проектів. У